

Thomas Lagermand Lundme: "Lil' Johnnys Mund"

TINA

Der er i bund og grund ikke så meget at sige. Det er bare fordi, jeg et blevet politisk bevidst. Og lesbisk. Altså begge ting på én gang. Det er lidt af en mundfuld. Det er nok konsekvenserne af at leve i et samfund, der ikke har plads til marginalerne. Alt det rod, der ligger inde i mit hoved, og som jeg slet ikke er i stand til at få støvsuget ud. En stor losseplads for lort og andre efterladenskaber.

Hvis jeg bare kunne komme fri af mit eget fængsel, ville det være meget bedre for mig. Så ville jeg slet ikke være så bange og angst og indelukket og kejtet og klodset og bange for uglerne om natten og lommelygterne og alle verdens umulige tandlæger, der kun vil gøre mig ondt og give mig bøjle på, så jeg ikke siger noget, når jeg ikke er blevet spurgt om alt det, der indebærer en uoverskuelig mængde af konsekvenser.

Og I skal slet ikke stå der og pege på mig med en finger og tro, I er noget! Det hele er blevet så besynderligt, synes jeg. Livet, ikke også! Jeg råber hele natten, at jeg vil være fri og danse vild polka på alle køkkenbordene, og så når det kommer til stykket, vil jeg meget hellere bo inde i et skab under køkkenvasken, så jeg kan sidde derinde i mørket og mærke trygheden på benene, inden jeg bliver helt syg af mangel på overskud og kærlighed.

Jeg bliver helt ør i hovedet af at tænke sådan her. Det kører bare rundt og rundt hele tiden. Jeg er født om foråret og min mor sagde, at det slet ikke gjorde ondt. Jeg kom bare til verdenen som en tilfældighed, der blev en selvfølge. Og nu er jeg både fri og politisk og aktivist og lesbisk. Og lige om lidt bomber jeg hovedkvarteret i stumper og stykker med min fysiske voldsomhed. Og alle mine klirrende kraftanstrengelser. For det er nemlig slet ikke, som I tror. Jeg er ikke på jagt efter noget som helst. Og overhovedet ikke kærligheden. Jeg er bare frigjort.